

EGRI POSTA.

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KOZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési díj: egészévre 5 frt — kr o. é.
" " félévre 2 " 50 " " "
" " negyedévre 1 " 30 " " "
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetéseket elfogad

EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Szechenyi utca 168. szám, az irgalmas nénekkel szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czukor utca), Fraenkl B. Miskolcon, Poplan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

Hirdetéseikért

fizetnek minden háromszor hasábzott sorhely után 6, másodszori közzétételknél 5, harmadszorinál 4 kr; azonfelül bélyegadó fejében minden hirdetéstől 30 kr o. é.

I. évi folyam.

49. szám.

December 21-án 1862.

Az, Egri Posta' 1863. évi folyamára előfizetést nyitunk:

Egész évre 5 frt—kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 30 „

Az „Egri Posta“ kiadó-hivatala.

(lyceumi könyvnyomda.)

KÖZÜGYEK.

A pest-miskolczi vasutról.

II.

Visontai barátunk arra hívott fel, hogy gondoskodjunk előre azon kedvezményekről, melyeket az egyenes vonalt kétségtelen létesítendő társulatnak ajánlanánk. Ajánlatokat természetesen csak azok tehetnek, kik a meghatározandó pályavonal útjába esnek; mert ily ajánlatok, nem hiszem, hogy a társulatot a főszemponttól eltértenek, legfeljebb csak kényelmeiket enged meg magának. Ismerntünk kell tehát a tervet előbb. Visontai közleményeiből úgy látszik, mintha az érdeklött társulat terve volna a vasutat Árokszállás és Pusztaszikszó felé a síkföldön vezetni Miskolcra. E tervet Visontai oda-szeretné módosítani minap közlött terve szerint, hogy az Hatvántól Gyöngyösön a Mátra alatt egyenesen Egernek és innen a hegyeken át vitessék Miskolcra. Hogy itt eltérést a társulat magának megengedjen, kétségtelen előbb megvizsgálja az előnyöket, miket a szegényebb hegyvidék nyújt a gabnadás síkföld felett és e szerint határozandó, nem pedig a több kevesebb ajánlat után, mit minden vidék nyújtani fog. E vizsgálat nyomán az előny alkalmasint a síkföldé lesz, és én megvallom, hogy Egerre nézve is ezt kedvezőbbnek találom.

Egervidéke igen gazdag, csak hogy gazdagsága olyan, mint az arany, melyet ha a bebörtönözött éhezőnek egy darab kenyér mellett nyújtunk, az kétségtelen előbb a kenyérhez fog nyulni. Egernek mindene csak kényelmi cikk, melyek nélkül szükségben ellehet az ember; ilyen főczikke a bor, mire az egyszeri koresmáros azt mondta vendégének: „ha nincs piz, igyál viz“ és ezzel is megél az ember. Egernek egyebe is ilyen; a legszükségesebb, a nélkülözhetetlen kenyér hiányzik itt. Egernek tehát oly vidékkel kell összeköttetni, honnan kenyeret kap és hová saját gazdagságát kiáraszthatja; ez pedig nem a Mátravölgy, hanem a síkföld. Igaz, hogy az előbbin tán egy órával hamarabb érne Pestre, de elvesztené mindazon előnyöket, miket az utóbbi nyújt. Attól, hogy a vonal Pusztaszikszónál elvonulván, Eger mellőztetnék, nem tartok. Eger annyit előnyt nyújt a vasutnak, hogy megfogja érdemelni azon rövid utat, mely Makláron át Egerbe vezetethetik, még azon esetben is, habár mint Miskolcnál történik, Maklárig ugyanazon vonalon kel. lene is visszatérni a Miskolcra felvívó útra. Az egész mindössze 10 percznyi késedelem lehet a vonatra, mi egy oly állomási helyen, mint Eger, hol annyit lefelé rakodás történhetik, figyelembe nem jöhet, kivált ha ez, mi hihető, déli állomás lenne.

Az egri ember tehát kis kerülettel, a síkföldön is eljuthat Pestre, s elszállitja oda borát és egyéb itt összpontosuló kereskedelmi cikkeiket; de szállit-hat majd az alföldre is bort, gyümölcsöt, fát, meszet, követ, fedéleserepet (palakövet), fa s tán kő-szenet, apátfalvi kőedényt, üveget, a felvidékről nyert deszkát, zsinelyt, fa- és cserépedényeket, szóval mindazt, mi itt bőven található, a síkföldön pedig nincs, és ez csakugy használhatja, ha olcsón megszerezheti.

A felebbi oknál fogva tehát Eger a vasút ügyében nem haladhat egy uton Gyöngyössel, mert érdekei nem azonosak azon Gyöngyössel, mely mindennel bővelkedik, mi az élet első szükségéhez tartozik; melynek a síkföldre szüksége nincsen, maga is félig síkon levén; és mely szemét egyedül csak Pesten tartja, mint a honnar fényűzési s egyéb kényelmi cikkeket nyeri, és fővágya az lehet: midőn eszébe jut, Pestre repülhetni s élvezni azon örömeiket, miket a főváros nyújt. Mi ugyan nem irigyeljük Gyöngyösnek, ha vasuti állomást nyerend; de ki kell mondanom, hogy nézetem szerint Eger érdeke a síkfölddeli összeköttetés. És vajjon nincse-e a síkföldnek is igénye a vasúthoz? bizonylyan van, ha nem akar önzórsírja-ba temetkezni. Hiszen próbálja meg bárki e vidéken csak pár száz köböl gabonának sommás eladását, vajjon hány vevőre akad? és miért?... mert nagyobb szerű elszállitás haszonnal nem eszközölhető.

Mindaz tehát, mit mi egriek a vasut ügyében tehetünk az: igyekszünk mindazokkal, kiket ez ügy közelebről érdekel (és ehhez számítjuk egész Hevesmegyét) oda működni, hogy a pest-miskolczi egyenes vonal Hevesmegyén át kiépítessék, vezetessék bár a Mátravölgyen, vagy a síkföldön, mindogy, reánk mindenkép hasznos leend. És ha e cél elérésére szükségesnek látjuk, mindazt, mit Visontai barátunk ügyiránti buzgósága javaslatba hozott, vigyük határozatba; ez áldozat igen csekély ahhoz képest, mit nyerni fogunk. Egész erélyvel küzdjünk pedig minden oly szándék ellen, mely megyénk mellőzését célozza, s ha végre ohajtásunk teljesült, örömmel mondhasuk e vasutügy buzgó bajnokával, Visontaiával: „a jó ügy elvégre mégis győzött!“

Joó János.

Az egri minta-kisdedovoda szülöi bizottmánya e hó 19-én tartott üléséből következő sorokat intézte Reményi Ede hegedűművész hazánkfiához:

Tisztelt Művész úr!

A folyó 1862-ik év december 2-án Ön által a helybeli kisdedovoda javára tartott hangverseny jövedelmének, pénztárnokunk által készített, s /- alatt ide csatolt kimutatását olvasván, örömmel értesülünk, hogy az e jótékony intézetnek 225 frtot jövedelmezett.

Ön e kisdedovoda iránti érdekltségét, s különös pártolását még azzal is kitünteté, hogy a felolvasott kimutatás szerint hangversenye jövedelmét még azzal is tetézte, hogy a kisdedovoda javára ez alkalommal adakozók között is ott tündöklök.

Ha köszönetre nem vágy is, eléggé megnyugtathatja azon öntudat, hogy egy még zsenyéjében lévő, az emberiségre jótékony hatású intézet további fenállhatására közre működött, s ha bár övé neve-lőnk kisdedeinkkel a köteles köszönetet Ön előtt kijelentette: nem mulaszthatjuk el Önnel érintett hangversenye tartásáért forró köszönetünket nyilvánítani.

Önnel kedvesen fogadott arczképe időről időre emlékeztetni fogja kisdedeinket, hogy az egy nevelő városát forrón szerető, intézetünket pártoló művész hazafi arczképe.

Kik midőn köszönetünket ismételve kijelentjük, s az Ön iránti közelsimerést tolmácsoljuk, honfiai szives üdvözléssel maradunk. Egerben, december 19-én tartott bizottmányi ülésünkben

Önnek

honfi-társai

Az egri minta-kisdedovoda szülöi bizottmánya.

VÁROSI ÜGYEK.

Hirdetmény. A kassai jótékony nőegylet által rendezett sorsjáték kezelőségének e hatósághoz f.

hó 2-án intézett értesítése folytán ezennel közhirül hozatik, miszerint a kassai „Erzsébet“ nevű árvák és szegények intézete javára rendezett jótékony sorsjátéknak mult hó 29-ére kitűzött huzási határnapja a magyar cs. kir. pénzügyminiszterium engedélye következtén jövő 1863. évi január hó 29-ik napjára halasztatott el.

Kelt Egerben a városi közig. tanácstól 1862. dec. 17-én.

Török Sándor,

p.-mester.

Turcsányi Sándor,

első aljegyző.

LEVELEZÉSEK.

Kapásember levelei.

V.

Eger, dec. 16. 1862.

Kedves szerkesztő ur! Hosszabb hallgatás után ismét itt vagyok, üdvözölve önt tövises pályáján, s Istentől kívánva, hogy a ránk virradó újévben újult erővel, kitartással folytassa nehéz munkáját.

Nehéz munkának nevezem a szerkesztést; nem azért, mert fáradsággal jár, hanem leginkább azért, mert az emberek nagy része a mai időben gyanakodó, a kákán is csomót talál, a szavaknak titkos, vagy éppen megfordított értelmet tulajdonít csupa gyanakodásból. Tudom magamról, és én leveleimre is olyanokat fogtak némelyek, mik soha eszem-ágában sem voltak.

Ennek dacára elhatároztam magamat, hogy ismét irok. Irok, mert nem fojthatom el magamban azokat, miket közelebbi utazásaimban láttam, tapasztaltam. S főleg nem hallgathatom el azokat, miket a látottak következtében gondoltam.

Látogatást tettem egy ismerősömnél a diák-korból, mert én is jártam négy iskolát itt Egerben. Ismerősem tíz iskolát végzett; s most ur volna, ha volna, a mennyiben ezer hold földje van a Tisza mellett. Hogy hol, azt nem mondom meg, mert ráismernének, mit nem akarok. Ismerősem talpig becsületes ember: valódi keresztény szeretet vezérli minden léptét, derék családapa, gondos, szakértő gazda, a közügy iránt lelkesedni tudó férfi. Szivesen látott vendég voltam kapásletemre, mi magában véve is szép jellemvonás ö reá nézve. Hanem baj volt a háznál: az én kedves jó ismerősömet, ki különben vig kedélyű ember, szomorúnak, igen szomorúnak találtam s méltán. Körülményeink a nélkül sem felvidítók általában, ezt érezzük mindnyájan; ismerősem udvarán ráadásul ott sétált hat exequens ulánus, az asztalán egy pár jó hosszú contó hevert — s pénz nincs sehol!

— Kétségbeesésig vagyok, kedves Gergelyem — mondá az elkeseredett házi ur; ily állapotot még nem éltem: amott az istállóból most vonattják a harminczhatodik szarvasmarhát, mely a keleti vészben esett el. Takarmányom nem termett a nagy szárazságban, a mi kis pénzt a sertések eladásából gyűjtöttem, póttakarmányra kellett fordítani, hogy legalább birkáim ne vesszenek ki. Gabonatermésem is csak középszerű, sőt azon alóli volt; s képzeld, a mit gabonatermésből pénzzé fordíthatnék, nem tehetem: nincs vevő, kivált tömeges vevőnek híre sincs vidéktünkön, mi a gazdára nézve nagy baj. Az egri piacon pár köblöt tudok eladni egyszerre, s azt is köblét hat forintot, tehát majdnem feleáron, mint tavál, mikor bőven termett. Az idén a repezém kiveszett, úgy hogy fillért sem kaptam belőle. — Mit csináljak, hogy segítsek magamon rögtön, hogy az uzorások kezébe ne kerüljek. Eladnám szivesen gulyámmak egy részét, de hogy, és kinek, mikor marhavásár sehol nincs, sőt marhámát még a határból sem szabad kihajtani. Kimustrált birkáimat kénytelen voltam darabját két forintot elpocsékolni. Gyapjumat feleáron kérték, mint tavál, nem adtam, s azt értem el vele, hogy

most meg már senki nem kéri. Ily körülmények közt ott a nyakamon a lovas exequensek, a hátralékkal ezerkétszáz forint adót kell lefizetnem, addig el nem mennek, s a mi csekély takarmányom van, lovaik fölemészlik. Ott a fiam kosztadójának levele Egerből, 500 frtot kell letennem félévi rátaul. A szabó, suszter, fűszeresbótos, a cselédség — most mindannyi zsarolóimul tűnnek föl. — „Barátom! — folytatá kezemet megragadva — a legroszabbtól, ősi birtokom elvesztésétől félek, melyet mint tudod, teherrel vettem át. El nem tudom képzelni annak okát, hogy a mit én vásárolok, annak háromannyi arát kell megadnom, mint azelőtt; ellenben a mit én természetek, annak ára nincs. Hidd el, hogy az én természetem az üzér bizonyára csak szegényletében nem kéri olcsóbban, mint a hogy veszi. S mégis én fi“ Itt a szava is elakadt ekkeseredésében.

S most állapodjunk meg kissé, szives olvasó! A szomorú kép, melyet iskolatársam elem rajzolt, s melyet az én gyenge kapástollam csak halványon tudott visszaadni, nem elszigetelt, nem egyedüli kivált a Tiszamentében, sőt mondhatni, hogy igen kevés kivétellel majdnem általános. A merre jártam, majdnem mindenütt láttam az executorokat uri lakok ablakain kikönyöklöve pipázni. S mit gondolsz, szives olvasó, tán azért tartják az illetők kényszerű vendégeiket, mert adót fizetni nem akarnak? Nem! hanem azért, mert fizetni nem tudnak. Ám a ki nem indul meg e helyzetben, kedélyállapotát nem kárhoztatom, de nem is irigylem. — Én elszomorodtam, hisz habár csak részben is azon osztály existenciáját látom veszélyeztetve, a mely osztály, mint a haza földjének birtokosa, mivelője a szó legszorosabb értelmében helyhez van lánczolva; a mely osztály számára e kívül a nagyvilágon nincsen hely; s a mely osztály éppen ezért leginkább van érdekelve a haza sorsa iránt, mely-

nek hű, lelkes védője volt eddig, s lesz ezentul is. Rám nézve nincs élesebb fájdalom, mint látni — mi pedig, valljuk meg igazán, a mai időben nem ritkaság, — hogy a haza földje oly emberek kezébe kerül, kik azt kizárólag csak üzérkedés tárgyául és tereül tekintik, s úgy is bánnak vele. Ha valaha, itt az idő felkiáltani a franczia bölcsessel: Igyekezéssel, s megsegít az Isten.

De térjünk vissza tárgyunkra. Nekem felebaráti kötelességem vala a kedélylevertet vigasztalni. Előleges adagul felajánlám neki kölcsönképen néhány száz forintnyi tőkém, melyet nem rég eladott borom árában kaptam. A gyógyszer használt; ismerősöm vidámbb lett. Használtam az alkalmat: előadám neki, hogy szomorú helyzetünknek nem kizárólag a körülmények, de mi magunk is okai vagyunk. Elmondám, hogy én kapás létemre nem értek a nemzetgazdasági, politikai, kereskedelmi bölcselkedéshez, ezekben ő adhatna nekem oktatást. E helyett az ő házi körülményeivel összefüggőleg fogok elmondani egyet-mást, mi hasznára lehet.

— Féré a bu- és gonddal — mondá ismerősöm. Holnapután Katalin nap, jó feleségem nevénapja. Vendégeim lesznek, te is itt maradsz; addig s azontul beszélhetünk eleget. Most menjünk szórakozás végett megtekinteni majorságomat.

Elmentünk, s így beszédünk fonala megszakadt; mint megszakad az én előadásom is — a jövő számgig. *Tudakos.*

JÓTÉKONYSÁG.

Nyilvános köszönet.

Az egri minta kisdedovoda szülői bizottmánya mulaszthatlan kedves kötelességének ismeri nyilvánosan is kifejezni köszönetét Reményi Ede urnak a folyó 1862. dec. 2-án a helybeli kisdedovoda javára tartott hangversenyért, — mely a költ-

ségek levonásával ez intézetnek 225 frtot jövedelmezett.

Ez egyszeri, de szives köszönetben fogadja tisztelt művész hazánkfia a közelszemesnek csalhatatlan jelét, és zálogát azon tiszteletnek, melyel iránta viseltetik

Az egri minta kisdedovoda szülői bizottmánya.

Nyilvános köszönet.

Megbizatva, de egyszerismind, mint a pesti kath. legényegylet egykori tagja, erkölcsi kötelességemtől ösztönözve: az említett intézet által szerzendő házra a jótékony adakozások gyűjtését Egerben, — mint az e lapok hasábjain olvasható volt, — még f. é. szeptemb. hóban megkezdtem, s e czélből különösen az egri polg. t. czéhtársulathoz felhívást bocsájtottam. Az eredmény eddigelé következő: a kovács és kerékgyártó czéh a pesti legényegylet házára 5 frtot, az egri egylet javára 5 frtot, Ürményi Antal czéhmaster által. A pesti házra: a polg. lövészársulat 40 frtot, a temetkezési társulat 24 frtot, a rostás és kötelesezés Hauselbauer M. czéhmaster által 5 frt; a magyar szücszéh Juhász Fer. czéhmaster által 2 frt, a német szücszéh néhány tagja ifj. Komáromy által 1 ft 20 krt; továbbá: Ürményi Antal 1 ft, Kövér István 1 frtot, Sir Venczel 1 frt, Szlammer Ferencz 1 frt, Bucher Gusztáv 1 frt, Vágágy Lajos 50 kr, Morvay Mór 50 kr, Balog Károly 50 kr, Balakay József 50 krt, N. N. 1 frt 52 krt, — az egri kath. legényegylet 62 tagja 12 frt 78 krt; — összesen 100 frt 50 krt osztr. ért. adakoztak, és ezen összeg mint „egri polgári alapítvány a pesti kath. legényegylet házára“ a mai postával ft. s tudós tr. Szabóky Adolf urnak, mint a pesti k. legényegylet elnökének átküldett. Mely nemes lelki adományokért a segélyzett

TÁRCSA.

A sas a keresztfán.

Egykor, midőn a vágy utóért Merengni kűm a zöld mezőben, S elszőni lellem gondolatját A természet szabad vidékén, Egy kis halom ötlék szemembe, Melynek fején keresztfa állott, És a keresztben egy komor sas. A mily derült, vidám valék én, Ép oly sötét, gondolkozó ő, — Merev szemekkel mérlegelte A távolságnak két határit, Mikéntha azt gondolta volna: „Egyet billentek szárnyaikkal S látam megett a végtelenség“ Aztán elfordult megvetőleg, Mikéntha azt gondolta volna: „Mit ér a messze s e g b e szállni? Nem tudja-e azt fecske, gólya? Mit ér a tengert átrepülni, Ha mégis csak a l a n t repülünk? Föl a magasba! föl daczolni A villámterhes föllegekkel, S a felhők titkát széthasítva Titanként még továbbra törni, És kifürkészni lángszemekkel A m i n d e n s e g nagy oceanját, — És megkérdezeni rendre mindent, Mi, hol van, hogy van, és mi okból? — Avagy te állsz utamba ó nap! Magasságot szent iszonyával, S világokat tápló tüzeddel? Rettegjen tőled, a ki gyáva. Én sas vagyok, s szemem golyója Ne hidd, hogy gyöngye földi gyémánt, Mely a tűzben könnyen megolvad. Legyen, hogy te vagy isten, ó nap! Vagy benned Isten széke lángol, Vagy akármí — mindegy! — repülök. Széttépem a fényzótté fátyolt, Mely a lét arcát eltakarja. És elrablom Prometheusként A mennynek éltető világát . . .!“ — Így szólt a sas, s szárnycsattogással A végtelen magasba robbant. Én néztem, néztem, míg a felhők Elfűdték végkép a merészet, S gondolkodám tovább haladva: E sas nem e l m é n k képe vajjon? Mely elfeledve önhatárát, A teremőtől megszabottat, És elfeledve gyöngeségét, Tovább röppen, mint szárnya birja. A h i t angyalfékét lerázva, Vakon merészkedik a fényhez, Mely elvakít minden halandót, S míg végokot, Istent nyomozgat,

Önnömagát megisteníti.

— Így tépelődve emmagamban, Bezárult lellem a gyönyörnek, Mely mindig úgy ömlik felém a Természetnek virágkezőből.

— És visszatértem. Utam ismét Ott vín a szép halomka mellett. S mit kelle látnom? én teremőtöm! A sas ült a kereszt tövében! Elfáradottan, s még pihegve Munkáitól a nagy naputnak, De édes o d a e n g e d é s s e l, Miként a gyermek anyja keblén. — Tovább menék — és megnyugodtam... *Mindszenty Gedeon.*

A koldusnő.

Két napja van az évnek, melyek az egész családnak ünnepei: egyik az emlékezetnek és fájdalomnak, másik a jelennek és boldogságnak szentelve.

Sír és bölcső! e kettőnél enyészik el az egyéni, s lép előtérbe a közös — szeretet!

Köny és mosoly! ezek képezik ama büvkört, mely e két napon a család minden tagjának szívét egybeöleli.

Melyik szebb? melyik meghatóbb a kettő közül?

Ne kérdjétek! ne keressétek!

A szeretet minden nyilatkozási módjában egyenlő varázshatalom, egyenlő vonzerő rejlik.

A holtak hazájában, a temető felhomályában, a család valamely tagjának sirja mellett ép oly nemes, megindító, mint az öröm estéjén, a csillogóvillogó karácsonfa körül!

Oh mily édes, mily üdvözítő a gyermekkori életben oly nevezetes, oly nagy szerepet játszó e napnak még emléke is. Átérezzük, átélvezzük mindazt a tiszta, naiv boldogságot, melyet gyermekeink arcán láttunk — magunk is, — e felezőfrázott fa ragyogó világának fényében elvesz az élet gondjainak sötétsége s a mult éjéből kiválnak azon esték, melyeken minket is kielégítettek, ami vágyainkat is elszerűzték — egy karácsonfa értéktelen, de meg ar anyozott apróságai.

Kilencz év előtt történt s oly tisztán emlékszem rá, mintha tegnap történt volna.

Hideg, rút idő volt. Éles decemberi szél tánczoltalá a sűrűn hulló hópolyheket a levegőben időnkint mérgesen csapván be egyegy nyitva felegett ajtót, vagy egy haragos apa kiméletlenségével kapaszkodván a magasabb házak üstökébe. Még az eb is fedél alá türekedett s a meleg tűzhely mellett botal sem lehetett volna elverni. Az éj szokott-

nál sebesebb léptekkel közeledett, de szintén jól esett a szívnek, hogy sötét fátylával eltakarja a természet keserves vajadását.

A karácsonfa szobánk közepére helyezve száz apró gyertya fényében tündöklött — s kisebb testvéreim öröm ujjongva ugráltak körül, lesve egyszerismind az anyai commandószót, mely az osztózára hivandja fel őket.

Meglett. A zaj elnémult — s a zsebek, sipkák, tarsolyok egymás után teltek meg.

Egyszerre halk kopogás lön hallható ajtómon — s egy gyöngye, reszkető hangon rebegett imádság szavai hangzottak fel a mély csöndben.

Anyám az ajtóhoz közeledék s kitekintvén mint egy megijedve borzadt vissza.

Kiváncsian közelegettünk és láttunk — láttunk egy jelenetet, melyet feledni soha sem fogok.

Alig hét-nyolcz éves gyermek — halvány, — beteges anyjával, mint a fájdalom, a nyomor legkétségbeesőbb kifejezése, könyörgött egy falat kenyér és néhány órai nyugalomért.

Megtagadhattuk-e tőlk?

Hisz karácsony estjét ültük . . . a legnagyobb jóltévként jövetelére vártunk és a köny, mely mindegyikünk pilláján megjelent — legegyszerűbb tolmácsa volt a — közrészvétnek.

Odaltettük közénk. A kis gyermekek ajándékokkal halmozák el a szegény, rongyos fiut, míg anyját mi vettük körül.

Szép, szelid arcú asszony volt. Az inség, a gyötrellem leszedte ugyan rózsáit, de szintelen, halvány képenek oly nemes vonásai voltak s a foszlányok oly kirívó ellentétet képeztek lényének egész kifejezéséhez, — hogy a szájalommal egyidőben kiváncsiság is támadt bennünk, megismerni a koldusnő multját.

De a kérdést fölvetni egyikünknek sem volt bátorsága, s ha a sziveség, s ama jólérzés, mely szemeknek mindinkább kigyulladó fényében nyilvánult, nem nyitotta volna meg ajkait — nehezen is tudtuk volna meg.

Oh azt a hangot, melyen történetét elbeszélé, azt kellene itt használnom, hogy úgy hasson önökre, mint reánk.

Mintha most is előttem volna, mintha most is hallanám.

„Ne higgyék önök, hogy mindig ily nyomorult s az emberek irtalmából tengődni valék kénytelen. Gyermekeimben nem tudtam: mi a szükség? a nélkülözés; így kezdé beszédét.

(Folytatjuk.)

intézetek nev decemberhó

Hevesm zóvárosban pant pusztitá Egerben az könyöradom: ros 1-ső neg roly 1 frtot, Valaki 50 krt Egy valaki 1 többen apró negyedében: negyedében: az irgalmasre frt 12 krt; a 2 frt 10 krt; a 38 krt; a hat 79 krt; a hatva a felnémeti többen a. r. többen a. r. ben: semmit;

Valamint ütött tíz által nos számára a csatott gyűjtő negyedében: Róbert 50 krt, 2 frt, Adám Jó Mórész 50 krt, részletekben 3 D. K. 50 krt, tö negyedében: a r. 18 frt 62 krt a. r. 2 frt 40 ben a. r. 2 frt többen a. r. 1 C. J. 1 frtot, 4-ik negyedbe meti negyedbe krt, többen a. gyedben: több szesen 66 frt 8

Mely köny vallottakat ille nok t. e. värme János úr 6 mlg illető 66 frt 84 datván, midőn tük, egyuttal az baráti nemes c esétlenek nevé szönet nyilváni berhó 10-én. A

— Az egri kolája mult vasá szép számmal es lenlétében. A B nél szebb szava nyörű négyes f élvezetet nyujtv azon édes megg termét, hogy ily nak és hazának

— Az írói s játék főnyeremé ez üst asztal mely lapban köz hevesmegyei P. kisasszony nyer az első magyar dakozó intézetün Jó zsefnél vás

— Hazai tö nelmi okmányok Knausz Nándor gyar akadémiai Sion“ ezim alatt kiváló feladata l ténelmére vonatk lágosítása stb. T van hazánk törté ezen nemes szá is, mert az ily ir történelmünk ki nak vezetni. Ajá ink, de különöse Az előfizetés egés

— Pák h Al sárnap Ujs á övő 1863-ik évbe

intézetek nevében nyilvános kö szönetet mond. Eger, decemberhó 19-én 1862.

Tóth István,
az egri kath. legényegylet titkára

Hevesmegyébe kebeleztet Poroszló mezővárosban folyó évi szeptember 6-án kiűtött s ropant pusztitást végbevitt tűz által károsultak részére Egerben az illető fertálymesterek által következő könyöradományok gyűjtettek össze, jelesen: a város 1-ső negyedében adományoztak: Köllner Károly 1 frtot, Valaki 1 frtot, K. J. 1 frtot, S. J. 1 frtot, Valaki 50 krt, G. Sz. 2 frtot, Klement Károly 50 krt, Egy valaki 1 frtot, R. A. 1 frtot, Szele Gábor 1 frtot, többen apró részletekben 7 frt 50 krt; a város 2-ik negyedében: többen a. r. 1 frt 15 krt; a város 3-ik negyedében: az irgalmas szerzet zárdája 50 krt, az irgalmasrend gyógytára 50 krt, többen a. r. 3 frt 12 krt; a város 4-ik negyedében: többen a. r. 2 frt 10 krt; a hatvani 1-ső negyedben: többen a. r. 38 krt; a hatvani 2-ik negyedben: többen a. r. 1 frt 79 krt; a hatvani 3-ik negyedben: többen a. r. 2 frt 7 krt; a hatvani 4-ik negyedben: többen a. r. 64 krt; a felnémeti negyedben: Horánszky Imre 40 krt, többen a. r. 89 krt; a ezifra és sáncz negyedben: többen a. r. 1 frt 39 krt; a maklári 1-ső negyedben: semmit; = vagyis összesen: 34 frt 39 krt.

Valamint Egerben folyó évi october 19-én kiűtött tűz által károsult ezifrahóstyai lakos Biró János számára a tanácselnöki engedély folytán kibocsátott gyűjtőveik szerint adakoztak: a város 1-ső negyedében: Köllner Károly 50 krt, Begovesevich Róbert 50 krt, Szele Gábor 50 krt, Kovácsik Józ. 2 frt, Adám József 1 frt, Kubik Endre 1 frt, Polatsik Móriéz 50 krt, Mészáros István 1 frt, többen apróbb részletekben 3 frt 65 krt; a város 2-ik negyedében: D. K. 50 krt, többen a. r. 2 frt 35 krt; a város 3-ik negyedében: az irgalmas szerzet 50 krt, többen a. r. 18 frt 62 krt; a város 4-ik negyedében: többen a. r. 2 frt 40 krt; a hatvani 1-ső negyedben: többen a. r. 2 frt 68 krt; a hatvani 2-ik negyedben: többen a. r. 1 frt 27 krt; a hatvani 3-ik negyedben: C. J. 1 frtot, többen a. r. 13 frt 47 krt; a hatvani 4-ik negyedben: többen a. r. 2 frt 68 krt; a felnémeti negyedben: Pogonyi Mihály fertálymester 40 krt, többen a. r. 3 frt 47 krt; a maklári 1-ső negyedben: többen a. r. 2 frt 19 krt = vagyis összesen 66 frt 84 krt.

Mely könyöradományokból a poroszlói tűzkárvallottakat illető 34 frt 39 krt, Heves és Külső-Szolnok t. e. vármegye főispáni helytartója Földváry János úr ö mlgához fölterjesztetvén, a Biró Jánost illető 66 frt 84 krt pedig annak saját kezeihez kiadtván, midőn ezen körülmény köztudomásra jutattik, egyttal az illető adakozóknak tanusított felebarátí nemes cselekedetükért a kárvallott szerencsétlenek nevében a hatóság részéről elismerő kö szönet nyilvánítatik. Kelt Egerben, 1862. decemberhó 10-én. A tettes közíg. tanács megbízásából: Turcsányi Sándor, első aljegyző.

HIRKÜRT.

— Az egri papnövendékek egyházi magyar iskolája mult vasárnap tartá szokásos évi ünnepélyét, szép számmal egybegyűlt, diszes vendégsereg jelenlétében. A különféle nyelveken előadott, szebbnél szebb szavakat szabatosan elzengett gyönyörű négyes férfi kardalok válták fel, megható élvezetet nyujtva a művelt hallgatóságnak, mely azon édes meggyőződéssel hallgá el az ünnepély termét, hogy ily nemes törekvésű ifjak az egyháznak és hazának derék oszlopai lesznek.

— Az írói segélyegylet javára rendezett sorsjáték főnyereményét a 12,000 forint értékű ezüst asztali-készletet — nem mint némely lapban közölve volt, Barna k. a. hanem — hevesmegyei P. Fegyverneken lakó, Kormos Ida kisasszony nyerte meg, ki a szerencsés sorsjegyet az első magyar bizt. társaság egri ügynöke s tudakozó intézetünk derék tulajdonosa Gosztonyi József nél vásárolta.

— Hazai történéseink egyik jelese, a történelmi okmányok fáradhatlan és szerencsés kutatója Knauz Nándor, esztergommegyei áldozár, magyar akadémiai tag, a jövő évtől kezdve „Magyar Sion“ czim alatt havilapot fog megindítani, melynek kiváló feladata leend a magyar kath. egyház történelmére vonatkozó adatok összegyűjtése, felvilágosítása stb. Tudva, mily szoros összefüggésben van hazánk története az egyházzal, örülnünk kell ezen nemes szándéku vállalatnak, márcsak azért is, mert az ily irányú törekvések egyetemes hazai történelmünk kimiveléséhez, fölvirágzásához fognak vezetni. Ajánljuk tehát e vállalatot t. olvasóink, de különösen történetbúváraink figyelmébe. Az előfizetés egész évre 6 ft, félévre 3 ft 50 kr.

— Pákh Albert, a hazaszerte kedvelt „Vasárnapi Ujság“ közszeretett szerkesztője, a jövő 1863-ik évben tíz évi szerkesztőségének jutalmjátékát tartandja, mely abból áll: hogy kiadja, Heckenast G.-vali szerződése értelmében, a „V. Ujs.“ 1863-ik évi teljes jövedelme a szerkesztőé leend; miért is ezen, irodalmunkban legelső szerkesztői jutalmjátékára a nagy közönséget tisztellett és bizalommal meghívja. Mi is örömmel figyelmeztetjük rá t. olvasóinkat, s szívünköl ohajtjuk: hogy t. barátunk és kollégánknak minél nagyobb közönsége legyen.

— A helyb. főgymnasiumi ifjuság, hazánk más gymn. növendékeinek példájára, „önképző-társulat“ alakításával foglalkozik. Örülni fogunk, ha a szép terv létre jő.

— A Sz. László-társulat ismét ezer frttal segíté elő a pesti lipótvárosi egyház építését.

* Szaniszló Ferencz, nagyváradi deák szertartású püspök székesegyházi káptalanjával együtt testvéri kegyelettel jelenti: miszerint f. évi Sz. András hava 4-kén Ungvárt elhunyt mélt. és főt. bezdédi és kis-bákai b. Bémer László, néhai nagyváradi püspök urnak földi maradványai e hó 15-kén délelőtti fél 9 órakor az indó-háztól gyászmenettel bekísértetvén, az engesztelő áldozatok megtartása mellett a székesegyház sirboltjába fognak letétni.

Adj uram örök nyugalmat neki, és az elenyészhetetlen világság fényeskedjék neki! (B.)

— Jövő évre a már meglevő s újabbán fölemelt, keletkezésben lévő politikai napilapok száma egygyel ismét szaporodni fog. Ez a „Független“ mely Kovács Lajos szerkesztése mellett, Kazinczy Gábor, Zichy Antal s még több írói tekintély által támogatva fog megjelenni. Célja: a passivitas terét elhagyva, a kiegyenlítés nehéz feladatához szabatosan körvonalozott véleménynyel járulni s ennek átálatásításával eszközöket teremteni, hogy hazánk célja: az alkotmányos kormányzat elérésék. A program igéri, hogy a lap minden tekintetben meg fog felelni ezimének s már ez magában véve nagy jelentőségű körülmény. Ára egész évre 20 frt, félévre 10- negyedévre 5 frt.

— A „Gombostű“ szépirodalmi heti lap jövő évre is eddigi alakjában, Rózsaági tapintatos szerkesztése mellett, érdekes tartalommal s műmellékletekkel fog megjelenni. Előfizetési ára egész évre 10 frt félévre 5 frt. Az izletes kiállítás s irodalmi belbecseselel bíró lapot nagy szavakkal ajánlani fölönnek tartjuk, meg lévén győződve, miként művelt olvasóink igen jól tudják, hogy nemesak a divatnak, hanem a szellemnek is meg van a maga toiletteje, s mindkettőben elkerülhetlenül szükséges kellék a „Gombostű“.

— Megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldött: (Az) erdélyi orsz. muzeum naptára 1863-ik évre. Kiadja a muz. igazg. választmánya, Kolozsvárt. A szokott naptári részeket kivül az egyes hónapok csillagászati jegyzetekkel kísérvék. Záradéka az erd. muzeum-egylet névkönyve van csatolva. (Ára?)

* A „Pesti Hírnök“ eddigi programjához hiven fogja pályáját a jövő évben is folytatni. E lap, mielőtt az 1848 III t. cz. sorsa eldöntetnék, a magyar municipális rendszernek, vagyis a törvényelőtti egyenlőség elvéhez idomított megyei önkormányzatnak rendezését s visszaállítását ősi törvényes jogaival és befolyásával bátran és erős érvekkel sürgeti s követeli. Szép papiros, tiszta nyomtatás s új betűk által fog igyekezni olvasóinak izlését is kielégíteni. Előfizetéseket elfogadunk.

* A nagyváradi jogakademiában az 1862³-ik tanévre magát összesen 113 hallgató iratta be. Eből első éves 46, másodéves 37, harmadéves 30. Kiből ismét magyar 78, román 26, orosz 7, és német 2. (Bihar.)

* A magyar kormány a közbiztonság helyreállítása ügyében erélyes és nagyobb szerű rendszabályokkal foglalkozik. Ezek még nincsenek egészen befejezve, de bizonyosnak állítatik, hogy: 1) a rögtön ítélő törvényszékek eljárása ezentul az orgazdákra is kiterjesztetik. 2) az ítélet kimondására elégséges a bírák szótöbbsége, miglen eddig az egyhangúság kívántatott meg. Továbbá, hogy Somogy, Zala, Vaszprém s Baranyamegyékben a katonai rögtön ítélő bíróság fog kihirdettetni, mint hogy e helyeken a biztonság leginkább van megtámadva. — Valóban az ország java, becselete s közohaja várva-várja a legszigorubb s erélyesebb intézkedést e pontra, hogy azon rablóbandák, melyek hazánkat a külföld előtt roszhirbe hozzák, s a polgárok élete s vagyona ellen dühöngnek, tövestől

kiirtassanak, és ideje annak: hogy a nép ne csak a rablási történeteket, vagy egyeseknek elfogatását hallja, hanem arról is értesüljön, hogy a törvény vaskeze e gonoszokat utóerte s szigoruan megbüntette. Az államnak elég módja és eszköze van ennek eszközlésére.

— Bischof tanár, midőn még a veseli gymnasium igazgatója volt, — írja egy lap, — az első osztályba lépve, boszankodva veszi észre, hogy a táblán ez van írva: „Bischof szamar.“ Tapintatossága azonban nem hagyta el, s megkezdte az examinatoriumot, kérdéseit úgy intézvén, hogy egyik tanuló sem felelhetett. Bischof erre nyugodtan a táblához ment, s az oda írottakhoz hozzátevé: „hajtó.“ Meg is dorgálta egyszersmind növendékeit: tanuljanak jobban, hogy tanáruk mielőbb más czímet kaphasson. Az osztály megszegyenülve ment haza. (J.)

— A „Le monde“ Barbey-d'Aurevilly egy criticalai művere figyelmeztetvén olvasóit, e megjegyzéseket csatolja hozzá:

Hugo Victor „Nyomorult“jai a felhőkig magasztaltattak már megjelenésök előtt; az írők, kik így feldicsőíték, mielőtt ismerék, nem mulaszták el hasonlót tenni, midőn a mű kezökre került. Csak a Pays azon ritka lap, mely komoly bírálat alá fogta. Barbey-d'Aurevilly most egy kis kötetbe gyűjté össze azon czikkeket, melyeket a „Nyomorultak“ fölött írt, s melyek nagy zajt ütöttek, s a democrata s socialisticus sajtóhan élénk mozgalmakat ébresztettek. Soha B. ur nem sujtott jogosabban műve t. V. Hugo műve korunk szédelgéseinek egyike, de valódi bátorság kellett ezt bizonyos közönségnek szemébe mondani. Lesz idő, midőn pirulva fogna visszamelékezni ama hódításra, melyet ily antisocialis és grotesque eszmék tehettek s néhány lap sikerültése nem gyöngíti azok horderejét stb.

Ez erős bírálat után örömmel jegyezzük föl a nagy költőnek egy nemes tettét, miszerint t. i. hetenként 20—22 gerneseyi szegény gyermeket szokott házánál megvendéglenni. E „nyomorultak“ több dicsőséget szereznek neki, mint azok, kiket regényében szerepeltet.

* Megbűntetett gyilkos. A Győrött fél év óta fogva levő rabló-gyilkost Horvátot, ki a komáromi postakocsist és a vele levő szabadságot meggyilkolta, f. hó 4-én tették siralomházba. Nagyszámu nézőinek fennen hirdeté, hogyha gyilkolni mert, meghalni is lesz bátorsága. E hó 6-án képezett sorfal közt vitték ki a vesztőhelyre. Horvát az ítélet olvasása alatt mosolyogva nézegeté fejfáját, és az egybegyűlt népek hosszú beszédet tartott, melyben elmondá, hogy öt feleségének fényűzése vitte a roszra s ha megszabadulna, oly életet élne, mely tükör lenne a világ előtt. — A bűnös jankováczi születés volt, testvére és atyja hasonlóképe végezettek ki. Nyolcz osztályt végzett és később szabómester volt. A bajesi fürdőnél lelőtte a postakocsist, ki őt az utfélen szivességből fölvette, a kocsinlevő katonát pedig agyonvágta és a rablott pénzzel Bécsbe szökött, innen a meggyilkolt nejeinek pénzt küldött s egyszersmind megírta: hogy a befogottak ártatlanok. Írását azonban felismerték és elfogtván lakolt. (V. U.)

— Az „Ország“ban olvassuk, hogy a Kempele Győztől szerkesztett „Népszínházi évkönyv“ kiállításá rettenetes. A tartalom nagy része pedig mutatóanyagok, másutt is megjelent dolgozatok s gyöngé irodalmi kísérletekből áll. Opus laudat — magistrum!

Halálozások.

Meghaltak dec. 13—19. Benőcs Borbála 2 hetes; Pernikár József 54 éves; Holló Erzsébet 76 éves; Hornyácsik Anna 45 éves; Dománszki János 32 éves; Barta Ferencz 40 éves; Korrentsch Erzsébet 5 éves; Gyenge Ferencz 9 hónapos; Tarai László 8 hónapos; Tóth Ferencz 2 éves; Füstös Rozál 5 éves; Fejes Teréz 54 éves; Tóth Ignác 42 éves; Szalagyi Rozál 56 éves. Összesen 7 f, 7 nőnemű. — Született a hét-folytán 8 fiu, 5 leány.

Vásári tudósítások.

Eger, hetivásár dec. 19. árak: t. buza 7 frt kétsz. 6 frt, rozs 5 frt, árpa 3 frt 80 kr, zab 2 frt 60 kr, kukorica 4 frt, burgonya 1 frt 20 kr köblönkint; széna mázs. 2 frt; disznózsir 48 kr. vaj 76 kr fontja.

A beállott fagy következtében javult utak s főleg az általános panaszként emlegetett pénzülség eszközlötték, hogy e vásárra szokatlan mennyiségű termény hozott. Ennek daczára az árak nem csökkentek, mit alkalmasint néhány tete-mes vásárlás idézett elé. Időjárás az utóbbi napokban: kemény fagy, koronkinti havazás. Hőmérő állása — 12 — 8 Ró között változó.

A bécsi-lotteria kihuzott számai dec. 13-áról: 56, 88, 22, 17, 25. Hnzás dec. 24- és jan. 3-án.

